

[Kr. Kristensen.]

Mænd, som har Arbejdernes Øre, i Tide gjorde opmærksom paa, at den Lære, de hidtil har doceret, holder ikke, naar Vanskelighederne møder, men vi maa tage det paa en anden Maade og indrette os efter Forholdene, hvis vi skal opretholde Beskæftigelsen.

Det ærede Medlem appellerede stærkt til Venstres bedre Følelser overfor alle de smaa i Samfundet; men det behøver det ærede Medlem for Resten ikke, jeg synes rigtignok, at Venstres Arbejde med Hensyn til vor sociale Lovgivning er Bevis for, at en saadan Appel til Venstres bedre Følelser er unødigt. Naar Forholdet er det, at vi her i Landet yder ca. 65 Kr. pro persona til vor sociale Lovgivning, og at Venstre har været med til at gennemføre det, ja, endogsaa i en Aarrække var de førende i saa Henseende, synes jeg ikke, man behøver at appellere til dette Parti.

Nu ved jeg godt, at man indenfor Socialdemokratiet søger at gøre sig til af, at Socialdemokraterne har større og varmere Hjerte for de smaa i Samfundet end andre Partier. Ja, hvis Ord kunde gøre det, saa kunde vi let klare mange Vanskeligheder, men det er nu ikke min Erfaring, at de, der taler mest om, at de har det største og varmeste Hjerte, ogsaa altid har det. Det er ingeniunde sikkert, at de to Ting følges ad, og i alt Fald gør det ikke noget Indtryk paa mig, at man fører den Slags Tale, naar Virkeligheden taler det Sprog, at de, som man appellerer til, i Gerning har vist, at de havde denne Forstaaelse.

Saa vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til de Radikales Ordfører, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. Jeg har allerede hentydet til adskillige af de Udtalelser om Ejendomsbeskatning, som det ærede Medlem fremdrog her, men jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlems stærke Appel til mit Parti om at vise Forstaaelse.

Jeg kan give det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at det navnlig i Tider som disse er af stor Betydning, at Partierne staa sammen, at vi staaar saa samlet som vel muligt. Men jeg synes jo rigtignok, at det ærede Medlem i saa Henseende ikke helt ud var konsekvent, for han appellerede kun til Samfølelse og til Samarbejde hos Oppositionspartierne, det var dem, han stadig henvendte sig til om, at vise denne Forstaaelse og Villie til Samarbejde. Derimod hans eget Parti og hans allierede, til dem appellerede han ikke om at vise den samme Forstaaelse

og den samme Villighed til Samarbejde, og det er jo nu en Gang saadan, at naar man kun appellerer til Modstanderne, saa har det jo knapt den Vægt, som naar man ogsaa selv gaar ind for en Sag.

Jeg giver ikke ret meget for den Appel til Samarbejde og Forstaaelse og til at staa sammen i en vanskelig Situation, som altid er henvendt til Oppositionspartierne, som altid gaar ud paa, at Oppositionspartierne skal bøje sig for, hvad de andre finder for godt. Jeg er naturligvis ikke i Tvivl om, at Venstre kan faa Lov til at stemme for Regeringens Forslag, det har jeg aldrig tvivlet paa, at vi kunde faa Lov til, men naar det skal indskrænkes til, at vi kan faa Lov til at stemme for, hvad der foreslaas fra Regeringens Side, ja, saa falder jeg i alt Fald ikke i Forundring over den Ædelmodighed, som derved vises.

Derfor synes jeg, at det ærede Medlems Appel til Samfølelse ikke har saa megen Vægt, og jeg vil henstille til det ærede Medlem, at han retter dette Forhold, naar han igen faar Ordet, og siger, at han selvfølgelig ogsaa har tænkt paa, at hans Parti skal gaa ind i dette Samarbejde. Desværre viser Kendsgernerne fra Udvalgene jo allerede, at de Partier ikke vil ind i Samarbejdet, men jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem i alt Fald havde saa megen Betydning indenfor sit Parti, at han kunde faa ændret den Taktik saaledes, at der blev Villie til Samarbejde indenfor Udvalget, ogsaa naar det gjaldt de Forslag, som Oppositionen har stillet.

At det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen var godt tilfreds med Ministeriet, fik vi jo et tydeligt Indtryk af ved at høre hans Tale; man fik nærmest Indtrykket af, at han var endnu mere tilfreds end det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. I det hele taget forekommer det mig, at siden de tre radikale Mænd er kommet ind i Ministeriet, har man indenfor deres Parti været saa ualmindelig godt tilfreds med den socialdemokratiske Regering, jeg tror endogsaa, man godt kan have Lov til at sige, at man har været betydelig mere tilfreds, end Valgstemningen ude blandt de radikale Vælgere berettiger til, men det maa blive en Sag mellem Partiet og dets Vælgere, det skal jeg aldeles ikke blande mig i. Jeg gør kun opmærksom paa det faktiske Forhold, saadan er det; de ærede Medlemmer indenfor det radikale Parti er udmærket godt tilfredse med, at de er kommet op at køre i den socialdemokratiske Vogn. Og det er naturligvis godt; jeg forstaaer ogsaa, at der kan være en vis Fare ved at springe af, naar Vognen er i saa